

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2008 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. V. V.**, pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. mája 2008, sp. zn. 1 T 19/99, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného Ing. V. V. **sa z a m i e t a .**

O d o v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 16. mája 2008, sp. zn. 1 T 19/99, podľa § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. por. rozhodol o nezapočítaní doby od 1. júna 2006 do 5. marca 2008, do plynutia lehoty väzby obžalovaného Ing. V. V.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote obžalovaný sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že postup krajského súdu je nezákonný. Jeho pobyt na území Českej republiky bol od 1. apríla 2000 úplne legálny. Výzvu na nástup výkonu trestu neobdržal, napriek tomu že poštový úrad v Prievidzi o jeho adrese pobytu v Českej republike mal vedomosť. Nie je pravdou, že by sa pobytom v Čechách ukrýval. V ďalšej časti dôvodov sťažnosti značne obširne dôvodil, že procesný postup Krajského súdu v Trenčíne bol, podľa jeho názoru nesprávny, pretože krajský súd počas jeho pobytu v Českej republike mohol konať bez potreby vydania zatýkacieho rozkazu tak aby mohlo byť v jeho trestnej veci vykonané obnovené súdne konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal výrok napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z relevantných častí spisového materiálu vyplýva, že Ing. V. V. bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2003, sp. zn. 1 T 19/99, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. júna 2005, sp. zn. 4 To 41/03, odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov so zaradením pre výkon trestu do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Obvinený sa nezdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska a pobytom v cudzine sa trestnému konaniu a následne nástupu výkonu trestu odňatia slobody vyhýbal. Na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu a Európskeho zatýkacieho rozkazu bol dňa 1. júna 2006, zadržaný na území Českej republiky a vzatý do predbežnej väzby.

Ďalším postupom bol justičnými orgánmi Českej republiky dňa 5. marca 2008 vydaný na výkon trestu odňatia slobody do Slovenskej republiky.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. mája 2008, sp. zn. 1 T19/99, podľa § 495 ods. 4 písm. b/ Tr. por. boli odsudzujúce rozsudky Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2003, sp. zn. 1 T 19/99 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. júna 2005, sp. zn. 4 To 41/03, zrušené (v bode I.) a obžalovaný Ing. V. V. bol z dôvodov ustanovenia § 71 ods. 2 písm. a/ Tr. por. vzatý do väzby (v bode II.).

Z obsahu trestného spisu je nepochybne zrejmé, že obžalovaný Ing. V. V. pobytom na území iného štátu (bez toho aby oznámil príslušným justičným orgánom miesto svojho pobytu), nepochybne vytvoril prekážku, ktorá bránila riadnemu vykonaniu úkonov trestného konania, a preto prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď rozhodol o nezapočítaní doby zadržania a väzby na území Českej republiky (od 1. júna 2006 do 5. marca 2008) do plynutia lehoty väzby.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovaného Ing. V. V. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 11. júna 2008

JUDr. Pavol T o m a n, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovená: